

בס"ד כא' אלול ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 18:42
צאת השבת - 19:32
רבנו תם - 20:19
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 783
@ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
@ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלוויין עם הפייטן ר' משה חבושה.
@ ניתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון, ולהבדיל לע"נ יקיריכם.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטי"ד: "קופי אורי"
(ישעיה ס')

פרשת כי-תבא
תשע"ו בפתח = תהיה שנת עשיה ובריאות

נהנים מהעלון?
אוהבים לקרוא בו? שתפו אותנו
ושלחו הערות או הארות

מעייני הפרשה:

- ← פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
- ← ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח והודיה לדי.
- ← פרשת הברכות והקלות בבואם לארץ ישראל.
- ← רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
- ← התוכחה - רשימת הקלות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
- ← חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.
- ← "והיה כי תביא אל הארץ"

המילה **ביכורים** מחוברת גם לשורש של **בכורה** וגם לשורש של **ברכה**. הפרשה מכינה אותנו לראש השנה, איך נגיע לרגע המשפט, לרגע ההמלכה של הקב"ה על כל הבריאה. מה נביא איתנו, את החלק העדיף, או את החלק הפחות? עם איזה ביכורים נעמוד מולו? זה הזמן לברר, כל אחד עם עצמו, איזה ביכורים הוא הביא עימו מהשנה החולפת, איזה תפילות הוא ישא ביום ראש השנה. האם אני אעמוד שם ואמשיך לבקש את אותם הדברים הפחותים, את הצרכים הגשמיים שלי, או שאדבר כבכור אחראי ואבקש בקשות על כלל ישראל, על השכינה הקדושה, על העולם כולו, על הגאולה השלמה ושובו של השם לציון? מי ייתן ונזכה לבוא כבכורות ולהביא **ביכורים נאים ובכך להסיר מעלינו את כל הקללה ולזכות לברכה המובטחת לנו.**

"הכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה"
עזרא הסופר תיקן לישראל שיהיו קוראים את הקלות שבתורה (פרשת "כי תבא") לפני ראש השנה, כדי שיתקיים בנו: "תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה". השאלה המתבקשת היא, מדוע תיקן כך עזרא הסופר, לפני כאלפיים וחמש מאות שנים, והרי יש שנים טובות ומאושרות של חיים ושובע ושלוש כשנים הטובות לברכה!! **אלא שלא תהיה שלימות מוחלטת, אלא בנבוא הגאולה הקרובה, ובכל שנה עומדים אנו ומייחלים כי שהשנה תהיה טובה יותר מהשנה שעברה.**

פחות משיבועיים לראש השנה
יום הדין הוא היום המכריע אשר בריות בו יפקדו להזכירם לחיים או להפסד, לעושר או להפכו, לאושר או להפכו. הכל נקבע ביום אחד. כל הדם והיסורים והסבל הנורא, האבטלה הנוראה, עד לכאב הראש הזעיר, עד לאכזבות הקטנות שבחיים. בעוד שבועיים יוצבו המאזניים. המצוות יוטענו על הכף האחת והעבירות על הכף השנייה, אשרי מי שיוכל להכביד את כף המצוות ולהמעט את כף העבירות, ואין זה קשה, כדברי רבינו יונה: **"כי לכל תשובה תמצא סליחה"**.

"ולקח הכהן הטזא מידך" (כ"ו ד')
המביא ביכורים אומר: "הגדתי היום לה' אלוקיך". ועל הכהן נאמר: "והניחו לפני מזבח ה' אלוקיך". **העם צריך לדעת שכל השפע הוא פרי השראתו של מנהיג הדור.** ואילו המנהיג צריך לדעת, **שכל גדולתו אינה אלא בשביל ישראל.** לכן, זה שמביא ביכורים אומר לכהן: הגדתי היום לה' אלוקיך, בזכותך. והכהן עונה: **שכל גדולתו לא באה אלא מנח בני עמו:** מזבח ה' אלוקיך. (האדמו"ר ר' יחזקאל)
"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" (כ"ח ב')
לכאורה היה צריך לומר, **שהאדם ישיג את הברכות,** ולא שהברכות ישיגו אותו. אלא שלפעמים בורח האדם מן הטוב מחמת קוצר דעתו. לכן אמרה תורה **והשיגוך,** הברכות ירדפו אחריו ושיגודו גם כשאין יודע לרדוף אחריהן.
"בבוקר תאמר מי יתן ערב" (כ"ח ס"ז)
בפרשת כי תבוא מאה קללות חסר שתיים. מדוע לא אמרו בדרך פשוטה: **צ"ח קללות?** אלא שרצו להדגיש שתי הנחמות שבתוך הקללות שבפרשת בחוקותי: **וזכרתי את בריתי יעקב, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים.**
"ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת"
הרמב"ן אומר שמי שעושה הגבהה לספר תורה כראוי נכלל בברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת.
"ארץ זבת חלב ודבש" - ארץ ישראל היא ארץ זבת חלב ודבש - ארץ שיש בה יכולת להפוך גם את הטמא לטהור

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִים
הַלְבִּין שְׁנִים לַפְלוּנִי =
הָרָאָה פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת ל... (חייך לפלוני והראה לו את שיניו הלבנות)
דוגמה: כָּל אָדָם אוֹהֵב שֶׁהַזֵּילֵת יִלְבִּין לוֹ שְׁנָיִם.
מקור: טוֹב הַמְלַבֵּין שְׁנָיִם לַחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמְשַׁקְהוֹ חֶלֶב [פְּתוּבוֹת קִיא]. (ניבונכו)

הסיוו מכוול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
העלון טעון גניזה

"אריץ זבת חלב ודבש"
 הדבש והחלב הם לכאורה יוצאי דופן: הדבש בא מהדבורה, הלוקחת את הצוף מהפרחים, נושאת אותו בתוך גופה ואחר כך פולטת אותו בתור דבש. הדבורה עצמה היא בעל חיים אסור באכילה, ובכל זאת הדבש היוצא ממנה טהור ומותר באכילה.
 שאלו את ר' אברהם אבן עזרא, האם מותר לאכול מן הדבש, הרי מעורבים בו חלקים של דבורים - ודבורה היא כמובן בעל חיים אסור באכילה!
 ר' אברהם אבן עזרא ענה להם במשפט מיוחד:
"פרשנו, רעבתן שבדבש נתבער ונשרף!"
 כלומר: כבר ביארנו ופירשנו, שהדבורה הרעבתנית שהגיעה לדבש והשאירה בו רגל או כנף - כאילו נתבערה ונשרפה ובטלה לגמרי, והדבש מותר באכילה אפילו אם יש בו חלקי דבורים!
 שוב - הדבש הפך מטמא לטהור! והמיוחד במשפט הזה הוא שאפשר לקרוא אותו גם ישר והפוך, וגם בארבע דרכים שונות בריבוע קסם. שימו לב שאפשר לקרוא קדימה ואחורה, למעלה ולמטה!

פ ר ש נ
 ר ע ב ת
 ש ב ד ב
 נ ת ב ע
 ו נ ש ר

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך חזרה ללימודים
 - זמן ביטחון: בימים הראשונים של שנת הלימודים התחילו את הבוקר 15 דקות מוקדם יותר מהשעה שתכננתם. עם הזמן, תחשבו מחדש את השעה והתאימו אותה לצרכים שלכם.
 - הכנה מראש: הכינו כל מה שאתם יכולים בלילה שלפני: בגדים עשויים להיות מוקד קרב בבוקר, ועדיף להכין יחד עם הילדים מראש. במידה ויש ילד עם רצון עז לשינוי בבוקר, אפשרו תמיד לבחור בין שני בגדים ולא לעמוד שעה מול הארון. מה שעוד אתם יכולים להכין מראש הוא בקבוקי מים שכבר יחכו במקרר, חטיפי אנרגיה, תיק, כובע, כסף אם צריך.
 - קבעו סדר פעולות ברור בבוקר ושתפו בו את הילדים. לדוגמה: קמים ומתלבשים, אוכלים ארוחת בוקר, ואז יוצאים. אם זה הסדר שקבעתם התעקשו שאי אפשר לשבת לשולחן בפיגימה ואז להתלבש.
 - בדיקת שיעורים וילקוטים: הרגילו את הילד לסדר את התיק בערב לפני וגם זאת הכניסו לשגרה ולשעה קבועה. עדיף בשעות שאם צריך להשלים ציוד או שיעורים עדיין יהיה ניתן לעשות זאת.

כל הישועות והברכות לאלי ועליזה בוסאי הי"ו שתומנו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות פרנסה טובה, שלום בית נחת ושלווה והצלחה בלימודים לילדיהם. לרפואת שרה בת סרורו ואסתר בת נרגיס להבדיל לעיני שמעון בן אברהם ז"ל

מרכז ברסלב
 יבנה" מודיע: ניתן לשלוח לציונו של רבי נחמן מברסלב באומן, שמות לברכה והצלחה ולכל הישועות. פרטים: איתן 052-6498161

ברכה והצלחה לאברהם ומיטרה הקק"אף הי"ו
 הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה יצליחו בכל מעשיהם וירוו נחת מיוצאי חלציהם.

ארגון "אברהם יגל"
 מזמין את הציבור לשיעור בלויין של הראשלי"צ הר"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"איהל מועד"** רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת בשעה **22:30** ואמירת סליחות עם החזן והפייטן **ר' משה חבושה** השידור יוקרן על **מסך ענק** מתקיימת **סעודה רביעית נשרה למהדרין**. (בחשות מליית בית הלחם)

קול"ק פון אהא, קול"ק חתן וקול"ק כה"ק
 מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו יעקב ורחל קוקל"ה הי"ו אכ"ה וויקטוריה בן-אקף הי"ו לנישואי **שמעון** עם **מורן** מנבית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגן בענני הגן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואיחולים לפסיט
 אייטיק ומיטיין עיקבי להולדת **הבן נ"י** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה והצלחה **למשה ורחל עוקבי** ולשלמה ובתיה צברי

כל הישועות והברכות לליאור ואסתר שרעבי הי"ו
 שתומנו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיברכו ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ולרפואת **דניאל חגי'ב** בן רבקה ונחום שיחזור לאיתנו הראשון.

מקום מיוחד לנשים
 מקום מיוחד לנשים

לעיני הצנועה והענוה **עליזה היימוביט'** בת **אנט וסמואל ז"ל** כה' אלול **פקידת שנתה** שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **שמעון מוסאי** בן **אברהם וחנה ז"ל** ביום חמישי כ"ו אלול עליה לבית העלמין ב- 17:30

הכנה ליום הדין לכל הנשים הצדקניות
 נסיעה לכותל ולקבר רחל בשילוב שיעור מפי הרבנית **אביבה ויסמן** תתקיים אי"ה ביום שני כג' אלול (07-09-2015 למניינם) יציאה מיבנה בשעה 16:00 פרטים: ורד 052-4568600

רפואה שלימה
 למורנו הרב הגאון יורם מיכאל' **אברהם שליט"א** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"סיה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות

מרכות ואיחולים לפסיט
 מיטאל והדס בן-יהודה להולדת **הבן נ"י** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה והצלחה **לאשר ורותי בן-יהודה** למנשה ויוכנד אפסטי

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה:		לעיילי נישואות:	
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו	אילן רפאל פריץ בן אנט הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנבית שרה ביבי לארי בת רבקה מנבית לאה בלקר בת מרסל מנבית לירן יפרח בת עינב-מזל מנבית סיגלית-סמדר כלימי בת דינה מנבית רזיה סינזני בת חוה מנבית מרים ועלני בת גולשן מנבית	יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל אברהם הגזנר בן יעקב ז"ל מסעודה ביטון בת רחל ז"ל	זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דויד בת פרי יצחק ז"ל אסתר נג'אני בת שרה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.		מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ראש השנה והתפילות

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיוטים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בפיהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו.

ד - מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה" שבו מזכרים תכלה שנה וקללותיה. ומסיימים הפיוט ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "תקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שלישי, אין בזה חשש איסור כלל.

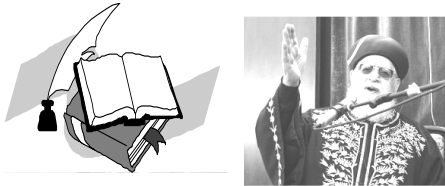
ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלוש עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם האל הקדוש או המלך הקדוש, אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש לדור ודור המליכו לאל, ובכן, אנו אומרים שמתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר זכרנו לחיים, ומי כמוך, וכתוב, ובספר החיים, אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת אתה קדוש כולה, וחתם המלך הקדוש, אבל שכח לומר הנוסח: ובכן יתקדש שמך וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים", ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, אלא שסבור שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "ה' הוא האלוקים", קודם "ה' מלך". ואחר ישתבח יאמרו "מזמור ממעמקים קראתך ה'". יג - בסוף העמידה עושה "השלוש" במרומיו, וכן אחר חזרת הש"צ בקדיש תתקבל, אבל בשאר הקדישים אין צריך לומר "השלוש".

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת כי תבא

"והיה **כ**י תבוא" אותיות **כ**ל יהודי יש לו זכות אבות. "והיה **כ**י תבוא אל" = ס"ת אליה הנביא. "נתן לך נשמת בטנא" = ר"ת **נ**ובל דהיינו כל דבר גשמי ורוחני תדאג תמיד להשקות אותו שלא יבול וכמובן כך עם ילדינו. "נהיו חייך תלואים מנגד" = ר"ת **מ**חלות וקללות ואוררים כגון-ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת השם מעשה ידי חרש ושם באתר. דהיינו גם אם הסביבה מלאה בעבודה זרה, לא תוכל להתחמק. "יושם **ב**סתרי" אותיות **ת**סרב ותעמוד בגבורה על כל נסיון שמגיע לפתחך. "ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת **א**רץ זבת חלב ודבש" = ר"ת **ה**אחוז בה על ידי קיום מצוות. **ו**בת חלב ודבש = ס"ת **ש**בת. אומרת הגמרא אם ישראל שומרים שתי שבתות מיד נגאלין.

"והיה ביום אשר **ת**עברו" אותיות **ע**ברות. "את הירדן" רק שאין עברות בידכם. רמז לגול אולי? "והיה **ב**עברכם" אותיות **ע**בר **ב**כם. "את הירדן" אותיות **ה**דינר... "הוא ילון ואתה לא תלונגי", הוא יהיה לראש ואתה תהיה לונב, רמז למידת הגאווה. כאשר יש לאדם אמצעים ויכולת לעזור לאדם עני ולא להתגאות עליו ובוודאי לא לזלול בו, כי העולם גלגל הוא. גם שאדם מתעסק בעבודות הנמוכות ביותר כגון חוטבי עצים ושואבי מים וזה שנקרא זבלן שאוסף את הזבל ברחובות. ואם מתהפך הגלגל והאחר טיפס למעלה, הוא ילון ואתה לא תלונגי כי אין בידך. "ואתה תהיה **ל**זנב" אותיות **ז**בלן. לכן כל אדם הוא חלק אלוהי ממעל וצריך לכבדו ולפרנסו ביד רחבה. "הוא ילון ואתה לא תלונגי" = ר"ת **ת**לוי "הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב" = ר"ת **ת**לוי דהיינו האדם נמצא כל חייו במצב של תלוי.

ומדוע תלוי? עשה מצווה הכריע את העולם לכף זכות ותלוי במקום טוב. עשה עבירה הכריע את העולם לכף חובה ונמצא תלוי ויורד למטה. והאדם מחליט האם עולה או יורד... "הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה". אל תקרי **ה**גר אלא **ה**גר. מיהו הגר בקרבנו? יצר הטוב ויצר הרע. ומדוע כתוב פעמיים מעלה ומטה? לומר לאדם אם יצר הטוב מצליח על יצר הרע אז האדם עולה מעלה ואם חלילה יצר הרע מתגבר, אזי האדם יורד מטה... רמז למחלוקת **ל**א **א**כלתי **ב**אני **מ**מנו **ו**לא = ר"ת **א**בלום את פי בשעת מריבה. **ב**ערת **א**ותיות **ע**ברתי את המחלוקת הזו בשלום. "והרוותי **מ**מנו אותיות **מ**מנו. גם בעד ממון או הפסד כספי נמנעים ממחלוקת. **ב**טמא אותיות **מ**בטא האדם את כעסו ומוציא דברים טמאים מפיו בשעת המריבה. "ולא נתתי ממנו למת", דהיינו לא הקפדתי עליו ולא הבאתי עליו דינים. ולא נתתי **מ**מנו **ל**מת = ר"ת **מ**לון מיוחד יש בעולם העליון לאלה שבולמים פיהם בשעת מריבה ומקיימים "שמעתי בקול ה' אלוקיי עשיתי ככל אשר צויתני". רמז לתורה כולה בפרשה: "ראשית" חומש בראשית. "ושמת בטנא" חומש שמות. "ויקרא משה אל כל ישראל" חומש ויקרא, "ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר" חומש במדבר, "ולא תסור מכל הדברים" חומש דברים. "נתן לך נשמת" = ס"ת **נ**תן. מתי שאתם באחדות **ו**לשם אותיות **ש**לום ביניכם. (עבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

התו הבודד החסר

אלא שיום לפני הטיסה, הודיע המוזיקאי כי מפאת מצבו הבריאותי הוא מנוע מלטוס, ולכן הוא נשאר בביתו. "אז ככה אתה מוותר על ההופעה" שאל העיתונאי המאוכזב, "אני לא מוותר עליה" השיב המוזיקאי. "אני מתכוון להקשיב לה דרך הרדיו..." למחרת ישב המוזיקאי צמוד למקלט הרדיו, ובירכתי החדר ישב העיתונאי משתאה למראה פני המרוכזות בכל צליל. ניכר היה עליו, על המוזיקאי, שהוא חי את המוזיקה בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. ההופעה הסתיימה. המוזיקאי מכבה את מכשיר הרדיו, ומפסיר באכזבה עמוקה: "אחד מ-15 הכנרים שהיו אמורים לנגן באירוע היה חסר. היו רק 14 כנרים. זה לא היה שווה כלום. כל ההופעה הזאת מהווה עבורי אכזבה קשה. מזל שלא טרחת לנסוע עד אירופה למענה".

העיתונאי נדהם. מבין 250 כלים היה חסר כלי אחד וזה מה שמפריע לו? מי שם לב לזה בכלל. הרי לא ראינו בכלל את ההופעה, רק שמענו אותה דרך הרדיו. לא ייתכן שהמוזיקאי הזה הצליח לשים לב לחסרונו של כינור אחד בתוך הרמוניית הצלילים המופלאה. ערכו של המוזיקאי ירד בעיניו באחת. במקום הלהקות שהוא נהנה, הוא לא יכול לפרגן. חייב למצוא איזשהו חיסרון קטן, אולי אפילו דמיוני, ולהיתלות בו כדי לבטל את האירוע כולו במחי יד... אבל אולי בכל זאת יש משהו בדבריו של המוזיקאי. שווה לבדוק אם אכן היה חסר כנר או לא. ביורר קצר הביא לפניו את מספר הטלפון של מי שהפיק את האירוע. למחרת היום התקשר אליו וביקש לדעת עם אכן היה חסר כנר אחד בהופעה. "לא שמעתי על כך" השיב המפיק. "וזה נראה לי לא הגיוני. אתה יודע כמה כנרים עמדו בתור כדי שנסכים לקבל אותם לנגן באירוע? לא ייתכן שאדם שהתאמץ כל כך להתקבל לתזמורת החמיץ את האירוע עצמו! ואכן התברר לתדהמתם של השניים כי אחד הכנרים היה חסר. שב העיתונאי אל המוזיקאי וביקש לדעת איך הצלחת לזהות את חסרונו של כינור אחד מתוך 15. השיב המוזיקאי: "אף אחד לא יכול היה להרגיש בחסרונו של הכינור ה-15, אך מאחר שכתבתי את היצירה, שמת לב לכך. התווים שהכנר ה-15 אמור היה לנגן, לא נשמעו בתוך היצירה המוזיקאלית. הם היו צריכים להביא לשלמות היצירה וחסרון הכנר פגע באירוע!"

עיניו של ראש הישיבה ליטפו את איש שיחו: "אתה שומע? יהודי יקר. אתה מקשיב לדברים? הקדוש ברוך הוא כתב את היצירה הזאת שבה אנו חיים. הוא הכניס בה הרבה מאוד פרטים. מליאדי אנשים ומיליוני יהודים שכלל אחד מהם יש את התו שלו. כל אחד ואחד מהכינורות הללו חשוב עד מאוד לשלמותה של היצירה. אם יחסר אחד מהם, הקדוש ברוך הוא ירגיש בכך, זה יכאב לו ויצער אותו. "נכון שיש יהודים שגילו את יהדותם רק מאוחר. לא כולם זכו לגדול על לימוד התורה. לימוד המשניות ודפי גמרא שאתם לומד בחודש, חשובים לבורא עולם לא פחות ממסכתות שלמות שאני וחברי לומדים. אתה חלק מהיצירה הזאת וכולנו יחד עושים רצונו של מקום ומפיקים נחת רוח לבורא ברוך הוא". אורו פניו של היהודי החולה. הדכדוך פניה את מקומו לשמחה, והדיכאון נעלם. הקב"ה מתנגעגעי ללימוד התורה שלו, ומה לו כי ילין על כך שלא הספיק ללמוד בצעירותו? שנה עברה חלפה. ראש הישיבה צועד ברחובות העיר כשניגש אליו יהודי צעיר שאינו מוכר לו: "האם אתה ראש ישיבת 'תמימי דרך'?" כן. ומי אתה? "אני הוא בנו של היהודי שהיה חולה. אבא נפטר לפני חודשיים, ואני רוצה לספר לך שמאז שהוא דיבר אתך, השמחה שלו לא פסקה לרגע. הסיפור על המוזיקאי והכינור שהיה חסר לא הרפה ממנו לרגע אחד. גם אחרי טיפולים קשים, אבא היה פותח את הגמרא ולומד כמה שורות כדי שלקב"ה לא יחסרו התווים שהוא צריך לנגן. הוא היה מנשק את הגמרא בשמחה ומתאר בפניו עד כמה הוא שמח על שזכה להכיר את בוראו כמה שנים לפני מותו, וזכה להפוך לכנר בתזמורת הגדולה של הקדוש ברוך הוא. בכל רגע פניה היה לומד ומזכיר לעצמו ולנו: "הקדוש ברוך הוא מנחם את שאפיק צלילים מהכינור שלי, אני לא יכול לאכזב אותו!"

ראש ישיבת "תמימי דרך" הנכבד ונשוא הפנים ישב והגה בהתמדה בתלמודו, כשלפניו פתוחה הגמרא. פונה אליו יהודי "סליחה כבוד הרב, אני רואה על כבודו שתלמיד חכם הוא, ורצוני להעלות לפניו שאלה שהתעוררה אצלי במהלך לימוד משניות". ראש הישיבה מאזין ברוב קשב ליהודי שלפניו. השאלה מעניינת. ראש הישיבה חוכך בדעתו לפני שהוא משיב תשובה. השניים שוקעים בשיחה של תורה, על דעות ואמונות, השקפה ומסורה. בתוך הדברים מספר היהודי לראש הישיבה, כי הוא מטופל בהקרנות ובטיפולים כימותרפיים, לאחר שהתגלתה בגופו המחלה הארורה. "הרופאים מעריכים שבתוך שנה כבר לא אהיה בין החיים" הוא מספר. הרב נעצב אל ליבו, אך איש שיחו דווקא שומר על ארשת פנים נינוחה והחיוך לא מש מפניו. "איך אתה מצליח לשמוח ולהיות מאושר כשעל ראשך מרחף גור דין מוות?" שואל ראש הישיבה. "הכיצד יוכל אדם כמוך להלך בשמחה ולפזם לעצמו ניגון?"

התשובה שהיתה בפיו של האיש החולה הממה את ראש הישיבה: "בן 52 הייתי כשהכרתי את בוראי", הוא מספר. 52 שנים לא ידעתי בעניינים של יהדות. מעולם לא ישיבת בסוכה, לא טלתי לולב, לא אכלתי מצה ולא הנחתי תפילין. על שבת וטהרת המשפחה כמובן שאין מה לדבר בכלל." "לפני ארבע שנים זכיתי להכיר את התורה הקדושה. התחלתי לקיים אורח חיים יהודי, וזכיתי שגם הילדים שלי, צעדו בעקבותיי ושוב אל ה' יתברך. בקרוב אני אמות אבל אני שמח ומאושר על כל מצווה שנוספת לאוצרי. אני מודה לקב"ה יום ויום ושעה שעה על שזיכה אותי לעשות תשובה לפני מותי!" המילים נעתקו מפיו של ראש הישיבה. הוא נדהם מהתשובה הכנה. עומד כאן יהודי שהתבשר על מותו הקרוב, וכל מה שעובר בראשו זה דברי שבח והלל לקדוש ברוך הוא שזיכה אותו לשוב בתשובה שלמה!!

כעבור ימים אחדים נכנס ראש הישיבה אל בית המדרש, ורואה כי נפלו פניו של האיש החולה הסופני, וכי במקום חיוך קורן, הוא משדר דכדוך ועגמומיות לכל עבר.

"מה העצבות הזו שנחה עליך פתאום?" שואל ראש הישיבה. "אני יושב כאן כבר כמה שבועות" השיב היהודי "נתקלתי בך, כבוד הרב ובעוד רבנים, יהודים של תורה. מה שאני למדתי בארבע השנים שעברו מאז שחזרתי בתשובה, ומה שאספיק ללמוד בשנה שעוד נותרה לי, הוא כאין וכאפס לעומת מה שאתם הספקתם. "בקרוב אני אתייצב בפני בית דין של מעלה, שם יבחנו אותי, ידרשו ממני להראות מה הספקתי בלימוד התורה, ואני מתבייש מאוד להציג את מרכולתי הדלה. בושה וכלימה מכסות את פני. אני לא מצליח להירגע מהמחשבה הזאת שלמרות כל המאמצים שהתאמצתי, ההספק שלי עובד כל כך". ראש הישיבה שומע את טענותיו של האיש, ועל פניו ננסך חיוך אבהי מלטף: "הסבת ושמע רעי היקר, אספר לך סיפור שהיה, וממנו תמצא נחמה ומזור לכאבך".

"היה היה מוזיקאי בכיר, שנחשב לעילוי של ממש בתחומו. בימים שלאחר מלחמת העולם השנייה, לאחר שראה את הזוועות שחוללו בני עמו, החליט שהוא מנתק את עצמו מהעם הגרמני, והיגר לארה"ב ושם הלך הגרמני מחיל אל חיל ונחשב לאחד מטובי היוצרים המוזיקאליים בעולם כולו. בעודו רוכב על גלי ההצלחה, ביקש ממנו עיתונאי לשתף פעולה לצורך כתיבה אודותיו. המוזיקאי הסכים והעיתונאי הודיע שיתלווה אליו משך תקופה מסוימת, כדי להיכנס עמו לדקויות של המקצוע, ולהביא את הסיפור מזווית ראייה מושלמת וטובה אל נושא הכתבה שתבוא בסופו של התהליך. "בקרוב צפויה להיערך באירופה הופעה של מקהלה פילהרמונית כפי שלא ראתה ההיסטוריה" אמר המוזיקאי לעיתונאי. "מדובר באירוע ענק שכל המוזיקאים לוטשים אליו את עיניהם, ורק 250 ברי מזל יזכו להופיע ולנגן בפני הקהל העצום שיגדוש את האולם. במרכז הערב, ינגנו יצירה שאני כתבתי, ובשל כך זכיתי להזמנה כאורח כבוד באירוע". העיתונאי שמח וביקש להצטרף לנסיעה לאירופה, כדי לחוות